

ZBIGNIEW WOJTATOWICZ

Warszawa

Hodowla zwierząt futerkowych w Finlandii

Ze względu na sprzyjające warunki gospodarcze, klimatyczne i paszowe hodowla zwierząt futerkowych w Finlandii jest bardzo rozwinięta. Podstawowym gatunkiem zwierząt futerkowych hodowanym w tym kraju jest norka i lis. Poglówie stada podstawowego norek w roku bieżącym jest obliczane na około 10.000 sztuk.

Najpoważniejszymi odmianami norek kolorowych hodowanych w Finlandii są: Topaz fiński czyli inaczej zwany Daumpastel (około 40% pogłowia), Bleck standard (około 20% pogłowia), Pimpalo (około 10%), Iris blue (około 10%), Szafir z podgrupami jak Szafir car; Interblue car. itp (około 10%) i pozostałe kolory (około 10%).

Wszyscy hodowcy zrzeszeni są w Fińskim Związku Hodowców Zwierząt Futerkowych (Suomen Turkis eleinten Kasrattajain Liitto R. J.), który mieści się w Helsinkach.

Hodowla zwierząt futerkowych w Finlandii istnieje już od przeszło 35 lat. Pierwsze fermi zwierząt futerkowych w tym kraju zaczęły powstawać w latach dwudziestych, po pierwszej wojnie światowej. Początkowo więcej było ferm lisów niebieskich, później stopniowo ilość ich zaczęła się zmniejszać na korzyść norek. Największy rozkwit hodowli norek przypadł na lata czterdzieste po II wojnie światowej, kiedy to ze względu na dobrą koniunkturę na światowym rynku futrzarskim powstało w Finlandii bardzo dużo nowych ferm norek. Do chwili obecnej obserwuje się stały rozwój hodowli norek w Finlandii, który charakteryzuje się ciągłym wzrostem pogłowia stada podstawowego i poprawą jego jakości. Hodowcy fińscy są optymistami i wróżą hodowli norek wiele lat powodzenia.

W Finlandii przeważają fermi norek średniej wielkości, liczące około 1000 sztuk stada podstawowego, ale istnieją również fermi małe posiadające od 20—100 samic. Sam osobiście zwiędzałem takie małe dwie fermi norek w rejonie Wazy w północno-zachodniej części Finlandii. Fermi te były wyłącznie nastawione na produkcję towarową i dawały rokrocznie kilkaset skórek z norek na rynek.

Poza tym są również w Finlandii fermi duże liczące po kilka tysięcy sztuk norek stada podstawowego. Największą fermą norek w Finlandii a zarazem największą fermą w Europie jest słynna ferma w Keppo, położona na zachodnim wybrzeżu Finlandii w powiecie Jakobstad.

Ferma w Keppo wraz z drugą fermą w Pobsmo Mingord jest własnością spółki akcyjnej Keppo Ab i miała w roku bieżącym około 12.000 norek stada podstawowego. W 1959 r. wraz z przychówkieni osiągnęła ilość 40.000 sztuk zwierząt.

Fińscy hodowcy ze zrozumiałych względów uważają, że najbardziej ekonomiczne i racjonalne są tylko duże fermi norek, liczące po kilka tysięcy zwierząt stada podstawowego. Na fermach takich można łatwo obniżyć koszty produkcji, oraz można prowadzić efektywną pracę hodowlaną, decydującą w dużym stopniu o wartości i jakości skór. Sprawa ta jest szczególnie ważna dla nas ze względu na perspektywę rozwoju dużych ferm norek w Państwach Gospodarstwach Rolnych, przedsiębiorstwach

państwowych „Las” i zamkniętych ferm spółdzielczości pracy.

Rynek zbytu mają fińscy hodowcy bardzo dobrze zorganizowany w postaci własnego towarzystwa akcyjnego, które działa w oparciu o własny statut przy Fińskim Związku Hodowców Zwierząt Futerkowych. Aukcje są bardzo starannie zorganizowane i zapewniają hodowcom zbytni rocznej produkcji. Odbywają się one w Helsinkach, kilkakrotnie począwszy od grudnia do maja. Poza tym fińscy hodowcy mogą sprzedawać skórki w Sztokholmie, Kopenhadze, Oslo i Londynie. Ceny uzyskiwane na tych aukcjach są wysokie i zapewniają pełną opłacalność hodowli.

Fiński Związek Hodowców Zwierząt Futerkowych, mimo że bezpośrednio nie kieruje hodowlą zwierząt futerkowych, jednak pośrednio na nią wpływa i całą jego działalność ma na celu niesienie pomocy hodowcom. Działalność ta między innymi przejawia się w tym, że Związek w województwach i powiatach, mających największe pogłowia zwierząt futerkowych, ma własne chłodnie, z których za niewielką opłatą mogą korzystać drobni hodowcy. Hodowcy mogą w takich związkowych chłodniach przechowywać karmię już przygotowaną. Jest to bardzo konkretna i pożyteczna działalność warta przemyślenia przez nasz Związek.

Poza tym Związek Hodowców Zwierząt Futerkowych wydaje jedyny w Finlandii miesięcznik fachowy, który informuje, radzi i pomaga hodowcom w ich codziennej pracy. Związek oprócz tego posiada dwóch doradców: jednego zootechnika i jednego lekarza wet., którzy służą hodowcom swoim doświadczeniem i wiedzą.

Opieka weterynaryjna nad hodowlą zwierząt futerkowych w Finlandii, ze względu na warunki obiektywne: duży obszar kraju, rzadkie zaludnienie, małą ilość lekarzy wet. oraz nadmiar innych zajęć, jest słaba i niedostateczna. Hodowcy fińscy bardzo odczuwają brak właściwej pomocy ze strony służby weterynaryjnej i w miarę możliwości muszą sami zastępować lekarza, co niestety nie jest takie łatwe i proste.

Hodowla zwierząt futerkowych jest w Finlandii opodatkowana, przy czym podatki wzrastają progresywnie w zależności od wielkości fermi. Pomimo że podatki podobno nie są niskie, to jednak hodowcy nie skarżą się na nie i uważają hodowlę norek za stosunkowo dobry interes. Hodowcy-członkowie Związku opłacają niewielkie składki, a sam Związek utrzymuje się z dotacji państwowych, wpływów i dochodów jakie co roku daje pomoc przy organizacji aukcji.

Kraje skandynawskie hodują bardzo dużo norek: są one najpoważniejszym producentem skór w Europie. Z krajów tych najwięcej norek hoduje Szwecja, ale wydaje się że najlepszy materiał hodowlany ma Finlandia i Norwegia.

Fińscy hodowcy słyną z produkcji bardzo dobrych odmian norek brązowych, a w szczególności Topaza Fińskiego-Daumpastel, którego skórka należy do najdroższych na świecie.

Osobiście uważam Finów za bardzo utalentowanych hodowców i zachęcam do nawiązania współpracy i wymiany doświadczeń z fińskimi hodowcami zwierząt futerkowych.